

NOTAT OM FREMDRIFTSREFORMEN

Dette notat giver et overblik over fremdriftsreformen, dens konsekvenser og giver nogle råd til, hvordan man kan arbejde med den. Notatet består af følgende dele:

- Den politiske baggrund for hurtigere igennem dagsordenen, s. 1
- Su-reformen og fremdriftspakken (indhold og konsekvenser), s. 2
- Studietidsmodellen, s. 8
- Ledelsens forslag på KU, s. 10
- Hvordan kan vi arbejde med reformen?, s. 11

Notet 'ledelsens værktøjer til at få os hurtigere igennem' indeholder mere detaljeret beskrivelse af nogle af de vigtigste værktøjer vores ledelser kan bruge til at få os hurtigere igennem.

DEN POLITISKE BAGGRUND FOR 'HURTIGERE IGENNEM DAGSORDENEN'

Hurtigere igennem-dagsordenen har længe været et politisk fokus fra både højre og venstre side i Folketinget. VK-regeringen varslede flere gange, at man ville reformere SU-systemet, med henblik på at få studerende hurtigere igennem, og S og SF gjorde det til et fokus allerede i valgudspillet, Fair Løsning, fra 2010. I regeringsgrundlaget er det ligeledes en politisk prioritet at få de unge hurtigere igennem og SU-reformen fra foråret 2013 var netop kendetegnet ved ikke kun at skære i SU'en, men også at ændre væsentligt i universiteternes uddannelsesstruktur, for at få de studerende hurtigere igennem.

Når der er så stort et fokus på universiteternes gennemførelstid skyldes det, at universiteterne i løbet af de senere år, er blevet til masseinstitutioner, hvor over 25 % af en ungdomsårgang optages. Det betyder, at universiteterne modtager væsentligt flere penge end tidligere, og dermed udgør en større udgift på statsbudgetterne. Universitetet bliver i højere grad sidestillet med andre poster på de offentlige budgetter, og der kommer dermed også til at gælde de samme krav om, at der skal effektiviseres og 'køres lidt længere på literen'. At reducere gennemførelstiden ses som en vigtig måde at effektivisere på, både fordi at staten sparer udgifter til SU og uddannelse, men også fordi, at det øger arbejdsudbuddet.

Kravet om effektivisering bliver dermed en vigtig opgave for universitetsledelserne, og noget, som både politikerne og uddannelsesministeriet i høj grad stiller som et krav overfor ledelserne. Universiteterne bliver ofte mødt af en 'noget for noget' attitude, hvor politikerne anser reduktionen i gennemførelstid for at være noget af det, som universitetsledelserne skal levere, når de får flere penge og længere bevillingshorisonter samt relativt stor autonomi i styringen af universiteternes interne anliggender.

Universitetsledelserne har en stor interesse i at leve op til politikernes tillid ved at opfylde deres krav, da de forventer, at politikerne hermed bliver mere villige til at lytte til dem og ikke straffer dem økonomisk eller politisk. Det betyder, at ledelserne ofte gør politikernes målsætninger til deres egne målsætninger i strategier, udviklingskontrakter mm..

SU-REFORMEN OG ”FREMDRIFTSPAKKEN”

D. 18 april 2013 indgik regeringen (SF, Socialdemokraterne og det Radikale Venstre) sammen med Venstre, Konservative, Danske Folkeparti og Liberal Alliance en aftale om at reformere SU-systemet og rammerne for de videregående uddannelser (primært universitetsuddannelserne) med henblik på at få de studerende hurtigere igennem. Reformen blev endeligt vedtaget ved lov d. 28 juni 2013. De endelige bekendtgørelser, som skal udmønte mange af forslagene i praksis, er endnu ikke vedtaget, men forventes færdige i løbet af december 2013.

Reformen bestod af en SU-del og en fremdriftsdel.

De SU initiativer, som berører universitetsstuderende var:

- Ingen ekstraklip til studerende med mere end 2 sabbatår
- Fratagelse af SU til studerende, der bliver mere end 30 ECTS-point forsinkede
- Afdæmpet reguleringen af SU'en
- Forhøjelse af fribeløbet
- Bonus til studerende, der bliver færdige under normeret tid

Fremdriftsinitiativerne var

- Tvungen tilmelding til 60 ECTS-point pr. år eller 30 ECTS-point pr. halvår
- Afskaffelse af muligheden for at afmelde eksaminer
- 'Bedre rammer' for merit ved studieophold og studieskift
- Mulighed for indførelse af studiestartsprøve og stramning af førsteårsprøven
- Flere sommerkurser og mere vinteroptag
- Krav til universiteterne om at nedbringe studietiden med 4,3 måneder inden 2020 (studietidsmodellen)

Nedenfor gennemgås fremdriftsinitiativerne og deres konsekvenser mere detaljeret. Studietidsmodellen, muligheden for stramning af førsteårsprøven og studiestartsprøven gennemgås i notatet 'ledelsernes værktøjer til at få os hurtigere igennem'.

Tvungen tilmelding til 60 ECTS-point om året eller 30 pr. halvår

I dag kan man som studerende selv styre, hvor mange point man vil tilmeldes pr. semester. Det gør SU-reformen op med, ved at indføre obligatorisk tilmelding til 60 ECTS-point om året eller 30 point pr. semester. Det er, sammen med afskaffelsen af muligheden for at framelde eksamen, det mest indgribende og groveste tiltag, som SU-reformen indfører. I de nuværende udkast til bekendtgørelser er retningslinjerne for den obligatoriske tilmelding følgende:

- Tilmelding skal ske inden påbegyndelsen af hvert studieår eller hvert halve studieår - det er universitets ansvar, at det sker, men de kan godt lade det være op til de studerende at tage initiativ til det i første omgang
- Tilmeldingen skal ske uanset om den studerende mangler at bestå fag fra tidligere år
- Udvælgelseskriterier til valgfag skal i udgangspunktet ske ud fra faglige kriterier - f.eks. faglig relevans ift. resten af uddannelsen eller karakterkrav
- Universitetet kan tillade skift af valgfag i starten af et semester/en blok, hvis der er ledige pladser. Det er ikke muligt at skifte valgfag efter at man har dumpet en eksamen.
- Framelding af fag kan ske, hvis der forelægger udsædvanlige forhold
- De nærmere regler for tilmelding fastsættes i studieordningen

Afskaffelse af mulighed for at framelde eksamen

Hidtil har man som studerende kunnet afmelde eksamen i et fag indtil en af universitetet fastsat tidsfrist. Denne mulighed bliver nu afskaffet. Retningslinjerne i de nuværende udkast til bekendtgørelser er følgende:

- Studerende er automatisk tilmeldt prøver, når de er tilmeldt fag - framelding kan i udgangspunktet ikke finde sted.
- Den studerende er automatisk tilmeldt 1. omprøve i samme eksamenstermin eller i umiddelbar forlængelse heraf
- Den studerende skal have mulighed for at deltage i næste ordinære prøve (et retskrav) - dvs. prøven er frivillig og det 3. prøveforsøg kan derfor i princippet skubbes frem i ens uddannelse indtil det passer en at tage det.
- Progressionskrav: Hvis et fag er et forudsætningsfag for et andet fag tilmeldes den studerende automatisk 3. prøveforsøg, som skal ligge forud for den ordinære prøve i det senere "overbygningsfag"
- Der kan dispenseres fra reglerne, hvis der foreligger usædvanlige forhold

Konsekvenser af obligatorisk tilmelding og afskaffelse af muligheden for at framelde eksamen

- Øget frafald: Studerende, der pga. sociale problemer, sygdom, stress eller fagligt pres, har brug for at tage lidt færre point i en periode, mister denne mulighed og skal altid søge dispensation, hvor udfaldet er usikkert. Og hvis man som studerende ikke består alle point i et semester, risikerer man at komme ind i en ond forsinkelsesspiral, fordi man altid vil blive tilmeldt 60 nye point og samtidig skal nå at indhente forsinkelsen. Denne forringede fleksibilitet og den store risiko for at 'ophobe' point, kan i værste fald medføre, at nogle studerende bliver så pressede i deres uddannelser, at de må droppe ud.
- Dårligere studiemiljø: Muligheden for at engagerere sig i fredagsbaren, studenterpolitik eller andre sociale eller faglige foreninger risikerer at blive forringet, hvis ikke man kan udskyde et fag. Det kan på sigt føre til ringere studiemiljø, hvilket ellers er afgørende for at sikre studerendes tilknytning til uddannelsesstedet og mindske frafald

- *Massevis af ændringer af og studieordninger ud fra administrative og ikke faglige hensyn:* De nye regler vil kræve, at samtlige studieordninger ændres for at tilpasse uddannelserne til, at studerende hele tiden kan tilmeldes nye point, selvom de ikke har bestået alle point tidligere på deres uddannelser. Dette kan blandt andet gå ud over kvaliteten og progressionen i uddannelserne.
- *Mindre progression mellem fag:* De strammere krav til prøver i forbindelse med progressionsfag, kan føre til, at man på nogle uddannelser vælger at droppe progression mellem fag af administrative grunde i stedet for faglige. Dette kan skade det faglige niveau, hvis det bliver sværere at stille krav til de faglige forudsætninger, som studerende skal have for at tage bestemte fag og dermed skade uddannelseskvaliteten
- *Mindre fleksibilitet i tilrettelæggelsen af uddannelse:* Det hidtidige system på universiteterne har støttet op om den studerendes mulighed for selvstændigt at tilrettelægge sin uddannelse via valgfag, praktik, udlandsophold osv., fordi man har kunnet justere antallet af point i et semester, alt efter hvilken retning man har ønsket at gå i. Denne fleksibilitet bliver i høj grad fjernet, og hermed bliver den studerendes mulighed for selvstændigt at tilrettelægge sin uddannelse forringet
- *Mere risikabelt at tage på udlandsophold eller praktikophold:* Med den obligatoriske tilmelding bliver det langt mere risikabelt at tage på udlandsophold eller i praktikophold, fordi man som studerende risikerer, at man ikke får 'fuld point' for den tid man bruger. Det kan betyde, at man efter et udlandsophold eller et praktikophold vil skulle indhente forsinkelser og hermed vil blive presset til at tage flere point end normeret på et semester eller et år. Den risiko kan fraholde mange studerende fra at tage på udlandsophold eller praktikophold.
- *Store administrative omkostninger:* De nye regler stiller store krav til universiteterne om at registrere de studerendes studieaktivitet på et langt mere detaljeret plan end man gør i dag. Dette kræver, at der udvikles nye systemer, og dette vil medføre en betydelig stigning i universiteternes udgifter. Presset på universiteterne er særlig stort, fordi tidsrammen for at implementere reglerne er meget presset. Samtidig vil de nye regler medføre en massiv stigning i antallet af merit- og dispensationssager, og hermed også medføre stigende omkostninger i sagsbehandling.

Bedre merit ved studieophold

Tidligere har studerende, der har fået forhåndsmerit for fag i udlandet, skulle ansøge om endelig merit hos studienævnet, når fagene er beståede. Det har medført forsinkelser for studerende i de tilfælde, hvor studienævnet ikke har givet endelig merit, selvom de har givet forhåndsmerit. Samtidig har det dog også givet studerende mulighed for ikke at få

merit for fag, som ikke har haft et tilstrækkeligt højt fagligt niveau. Denne mulighed forsvinder nu. Retningslinjerne i de foreløbige bekendtgørelser er:

- Der indføres automatisk merit for alle beståede forhåndsgodkendte elementer.
- Den studerende har i udgangspunktet selv ansvaret for at skaffe de nødvendige oplysninger for at få meriteret fagene
- Som en betingelse for at få forhåndsmerit for sine fag, skal den studerende inden sit ophold give tilladelse til, at universitetet kan indhente oplysningerne fra værtsuniversitetet, hvis den studerende ikke selv kan gøre det.
- Hvis der er et af de fag, som den studerende har fået forhåndsgodkendt, som ikke bliver udbudt af værtsuniversitetet, har den studerende selv initiativpligten til at finde et nyt fag som erstatning. Den studerende kan eventuelt få hjælp fra sit eget universitet til at finde et erstatningsfag.
- Hvis den studerende ikke tager initiativ til at finde et erstatningsfag, vil de manglende ECTS-point blive lagt oven i næste semester. Kun hvis det ikke er muligt at finde et fagligt relevant erstatningsfag, bliver der ikke lagt ekstra point oven i næste semester.
- De interne regler om f.eks. tidsfrister i forbindelse med forhåndstilmelding fastsættes i studieordningen

Konsekvenser:

- *Dårligere muligheder for at sikre faglighed i udlandsophold:* Med den nye tvangsmerit-ordning, bliver det ikke længere muligt at fravælge at få merit for fag på studieophold, som ikke har levet op til ens forventninger og som ikke har givet en det faglige indhold, som man har ønsket.
- *Risiko for, at man må vælge irrelevante erstatningsfag:* Studerende, der oplever at de fag, som de har fået forhåndsgodkendt, alligevel ikke bliver udbudt af værtsuniversitetet, risikerer, at blive presset til at tage irrelevante erstatningsfag, hvis ikke den studerende vil have lagt ekstra point oven i næste semester.

Bedre merit ved studieskift

Det har hidtil været helt frivilligt, om studerende, der skifter studie, vil søge merit for de fag og uddannelsesdele, som man har taget på sin første uddannelse. Gennemføres fremdriftspakken, bliver dette ikke længere frivilligt. Retningslinjer fra de foreløbige bekendtgørelser er:

- Modsat tidligere, hvor det har været frivilligt, om man vil søge merit for tidligere uddannelseselementer, når man skifter uddannelse, får studerende nu 'oplysningspligt' for tidligere beståede uddannelseselementer.
- Universitetet fastsætter disciplinære foranstaltninger, hvis pligten ikke opfyldes – det kan f.eks. være en advarsel
- Universiteter skal hurtigst muligt træffe afgørelse om merit, når den studerende har søgt
- De interne regler fastsættes i studieordningen

Konsekvens:

- For studerende, der skifter fra en uddannelse til en beslægtet uddannelse, kan de nye regler medføre, at fag fra den 'gamle' uddannelse, der ligner fag på den nye uddannelse, bliver meriterede, så den studerende ikke har mulighed for at få fagene på den nye uddannelse, selvom den studerende ønsker det.
- *Risiko for, at studieskiftere får dårligere mulighed for valgfag og sidefag:* Det fremgår af lovbemærkningerne til ændringerne i universitetsloven i forbindelse med SU-reformen, at det forventes, at universiteterne i videst mulige omfang forsøger at tilpasse tidligere bestående uddannelseselementer ind i uddannelsernes rammer for valgfag, når studerende skifter studie. Det betyder, at studerende, der skifter studie, risikerer at få 'optaget' deres 'valgfrie blokke' af fag fra tidligere uddannelser, uden at de ønsker det. Dette kan blive et særligt problem for studerende, der ønsker at bruge deres valgfrie blokke til at tage gymnasiefag, hvis universiteterne (studienævnene) ikke tager hensyn til dette, når de meritbedømmer.

Afskaffelse af suppleringskurser

Universiteterne har hidtil kunnet udbyde suppleringskurser henvendt til bachelorstuderende og professionsbachelorstuderende, der ønsker at søge ind på en anden kandidatuddannelse end en i mere eller mindre direkte forlængelse af deres bacheloruddannelse og som ikke opfylder adgangskravene. Denne mulighed bliver nu stærkt begrænset. Retningslinjerne i de foreløbige udkast til bekendtgørelser er følgende:

- Suppleringskurser kan kun gennemføres for studerende, der er optagede på en kandidat, og kan maksimalt fylde 15 ECTS
- Kurserne må udbydes inden studiestart eller sideløbende med første semester
- De point, der tages som suppleringskurser, tæller ikke med i opgørelsen af studiefremdrift
- Prøverne skal bestås senest 6 måneder efter studiestart
- Den studerende har 3 forsøg, medmindre universitetet fastsætter, at man har 1 eller 2 forsøg.
- Universiteterne finansierer supplerende kurser af deres øvrige midler

Konsekvenser

- *Færre på kandidatuddannelser eller lavere fagligt niveau:* En helt oplagt konsekvens af afskaffelsen af suppleringskurser er, at det enten medfører, at der er færre studerende fra 'ikke-direkte beslægtede bacheloruddannelser' og fra professionsbacheloruddannelser, som kan komme ind, eller at de faglige krav på kandidatuddannelserne sættes ned. Af SU-reformens aftaletekst fremgår det, at partierne bag reformen lægger vægt på, at adgangen til kandidatuddannelser ikke begrænses, og at ministeriet skal følge op på udviklingen. Man kan derfor umiddelbart forvente, at der vil være et pres for at sænke adgangskravene.
- *Vil tage penge fra øvrige uddannelser:* Da universiteterne ikke længere kan modtage taxametertilskud til at dække udgifterne til suppleringskurser, bliver de

nødt til at bruge de øvrige midler, som bruges til uddannelse og forskning på suppleringsaktivitet.

Smidigere overgange mellem bachelor og kandidat (fjernelse af bachelorhegnet)

Som en del af SU-reformen bliver det nu lettere for bachelorstuderende at tage fag på en kandidatuddannelse. Det er i udgangspunktet op til studienævnene at give tilladelse eller at fastsætte retningslinjer for, hvornår det kan lade sig gøre. De fag, som en bachelorstuderende tager på kandidaten, tæller ikke med i opgørelsen af studiefremdrift, dvs. de 60 point. Det vil sige, at det kun er en reel mulighed at tage point på kandidaten, hvis man er et sted i sin bachelor, hvor den studerende ikke har mulighed for at tage fuld point. Det er samtidig et krav, at man som studerende fortsætter på den kandidatuddannelse, som man er begyndt at tage fag på mens man er bachelorstuderende.

Bedre mulighed for vinteroptag

Som en del af reformen får universiteterne bedre mulighed for at optage studerende ved vinteroptag. Det er i denne sammenhæng oplagt at være opmærksom på, om de uddannelser, som optager om vinteren, har tilstrækkelig økonomisk, personalemæssig og studentersocial kapacitet til at have to optag om året.

Øget brug af sommerkurser

Partierne bag SU-reformen ønsker at universiteternes udbud af sommerkurser forøges væsentligt. Der er ikke nogle direkte tiltag på området, men et politisk pres for, at universiteterne bevæger sig i denne retning. Sommerkurser kan øge fleksibiliteten for studerende og gøre det lettere at indhente forsinkelser, men der er samtidig en række risici ved et øget fokus på sommerkurser. En risiko kan være, at studerende presses til at tage irrelevante sommerkurser for at indhente forsinkelser, eller for at komme foran i studiet. Samtidig kan der være en risiko for, at der går uforholdsvist mange af universiteternes ressourcer til sommerkurserne, både i form af penge og VIP-tid (videnskabeligt personale) på bekostning af resten af året. Særligt når det gælder VIP-tid er sommerkurser omkostningsfulde, da de ofte enten ligger oven i VIP'ernes ferie eller i den tid, som de bruger til at forske i.

SU-bonus for at gennemføre på under normeret tid

Som en del af reformen bliver der indført en bonus til studerende, der gennemfører deres uddannelse på under normeret tid. Bonussen består i et beløb på halv SU-sats, for hver måned den studerende færdiggør før sin uddannelse under normeret tid. På mange uddannelser er det i dag stort set umuligt at blive færdig før normeret tid, men den nye bonus kan lægge et pres for, at det i højere grad kan lade sig gøre. Der kan i denne forbindelse være en risiko for, at universiteterne begynder at presse studienævnene til at tilrettelægge uddannelserne sådan, at det bliver lettere at komme igennem sin uddannelse under normeret tid, uanset om det sker på bekostning af fagligheden.

STUDIETIDSMODELLEN

Som beskrevet tidligere er universitetsledelserne udsat for et betydeligt politisk pres for at få studerende hurtigere igennem. Dette pres viser sig også i den måde, politikerne tildeler midler til universiteterne. De to vigtigste mekanismer, som man hidtil har brugt til at fordele uddannelsesmidler til universiteterne, giver i høj grad universiteterne et incitament til at få de studerende hurtigere igennem – et incitament der kun bliver stærkere, efterhånden som universiteterne får færre og færre penge pr. studerende. De to mekanismer er:

STÅ-taxametret, der udløser penge, hver gang studerende består eksaminer og tager point. Kort sagt: Jo flere studerende, der hurtigst muligt består deres eksaminer, jo flere penge får universiteterne.

Færdiggørelsesbonus, der udløser penge til universitetet, når bachelorstuderende afslutter deres uddannelser indenfor normeret tid + 1 år, og når kandidatstuderende færdiggør på normeret tid. Der afsættes hvert år en fast pulje til bonusen, som så fordeles til universiteterne, alt efter hvor mange studerende de kan få til at afslutte deres uddannelse hurtigt.

Med SU-reformen og fremdriftspakken indføres et endnu stærkere incitament til at reducere studietiden, nemlig den såkaldte studietidsmodel. Modellen betyder, at hvert universitet skal reducere deres studerendes gennemførelsestid med et fast måltal hvert år frem mod 2020, sådan at universiteterne samlet set reducerer gennemførelsestiden med 4,3 måneder.

Fordelt ud på universiteterne ser det ud som følgende:

Tabel 3: Indfasning af studietidsreduktionsmål 2015-2020 (måneder)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I alt
KU	1,3	1,2	1,3	1,3	1,2	1,3	7,6
AU	0,8	0,7	0,8	0,8	0,7	0,8	4,6
SDU	0,5	0,5	0,6	0,5	0,5	0,5	3,1
RUC	1,2	1,2	1,2	1,1	1,2	1,2	7,1
AAU	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
CBS	0,7	0,7	0,7	0,7	0,7	0,7	4,2
DTU	0,6	0,5	0,6	0,2	0,3	0,2	2,4
ITU	0,5	0,5	0,6	0,5	0,5	0,5	3,1

* DTU er det eneste universitet, hvor studietidsforsinkelsen er større på bacheloruddannelsen end på kandidatuddannelsen. Det afspejler sig i en relativt set hurtigere indfasning de første tre år sammenlignet med de øvrige universiteter.

Hvis de når målet, får de udbetalt en økonomisk bonus. Bonusen består i at universiteterne får de penge, som de hvert år mister, ved at taxametrene beskæres med 2 %. I de sidste mange år er disse penge ført væk fra universiteterne, men med

studietidsmodellen får universiteterne mulighed for at få dem tilbage – hvis de altså får deres studerende hurtigere igennem.

Nogle gange fremlægges det som om, at universiteterne får skåret i deres tilskud, hvis de ikke reducerer studietiden med de påkrævede mål, og dette bliver i nogle sammenhænge brugt som en undskyldning, for at indføre grove 'studietidsreducerende' tiltag, som f.eks. stramme studieaktivitetskrav. Til dette er der 2 ting at sige:

1. Der bliver ikke skåret i universiteternes tilskud, hvis de ikke opfylder kravene. De penge, som universiteterne kan få, er penge, som de allerede har mistet én gang igennem grønthøsterbesparelserne, der hvert år skærer 2 % af taxametrene – og der er derfor i højere grad tale om en bonusordning, end om end strafordning. Langt de fleste af de penge, som universiteterne nu kan 'vinde', er penge, som universiteterne ikke tidligere har vidst, at de kunne få (de var f.eks. ikke på finansloven i 2013) og universiteterne har derfor hidtil budgetteret uden disse penge. Derfor er det ikke rigtigt, når universiteter eksempelvis truer med at måtte lukke institutter, hvis ikke de studerende kommer hurtigere igennem.
2. Bonusordningen er ikke et enten eller: Det er ikke sådan, at universiteterne ikke får nogen bonus, hvis ikke de opnår den fulde målsætning. Hvis de kun opnår halvdelen af den krævede reduktion i studietiden, modtager de halvdelen af bonussen. Hvis man antager, at de 'oprindelige' initiativer i SU-reformen i sig selv vil betyde kortere studietid, vil alle universiteterne altså 'automatisk' modtage penge, uden at behøve at indføre endnu skrappe tiltag.

Det er heller ikke rigtigt, når nogle ledelser påstår, at universiteterne hæfter kollektivt. Hvert universitet får udbetalt sin bonus, hvis det opnår sit mål, uafhængigt af, hvordan de andre klarer det. Kun hvis universiteterne samlet set *forlænger* de studerendes studietid i forhold til i dag, kan man forestille sig, at alle universiteter bliver straffet – men det er der absolut ingen, der regner med.

Tabel 1: Færdiggørelsespuljen, heraf den studietidsafhængige del (mio. dkr.)

Mio. kr.		2015	2016	2017	2018	2019	2020
2013-priser	Studietidsafhængig del af færdiggørelsespuljen	80	160	370	600	790	930
2014-priser	Studietidsafhængig del af færdiggørelsespuljen	80	161	372	603	794	935
	Resterende del af færdiggørelsespuljen	728	781	717	625	571	564
2014-priser	Færdiggørelsespuljen, i alt	808	942	1.089	1.228	1.364	1.499

HVORDAN KAN VI ARBEJDE MED REFORMEN?

Der er i øjeblikket stor fornyet opmærksomhed på de konsekvenser, som reformen faktisk får for de studerende og uddannelserne på universiteterne, både fra de studerendes side og fra universitetsledelserne. Det har skabt et momentum for at påvirke de politiske beslutninger og DSF vil i den kommende tid arbejde hårdt for, at få hele eller dele af fremdriftsreformen trukket tilbage, eller som minimum udsat. Som bl.a. Studenterrådet ved KU har vist, er der dog stadig en lang række ting, man kan gøre lokalt. Her er nogle råd til, hvad man kan gøre på hhv. ledelsesplan og i arbejdet med studienævnene, som blev udarbejdet på DSF's kursus om SU-reformen og hurtigere igennem-dagsordenen d. 20. oktober.

Ledelsesniveau

- Kræv at blive hørt! Kontakt ledelserne selv og involver jer i processen – det sker ikke altid af sig selv.
- Inddrag alle studentergrupper og alle organer, hvor der sidder studerende – koordinér arbejdet på tværs
- Husk at der er en bred palet af argumenter man kan bruge – både frafald, studiemiljø og faglighed
- Kortlæg beslutningskompetencer ift. implementering af tiltagene og i forhold til mulige ekstra tiltag
- Kræv at kompetencerne ikke tages fra studienævnene, hverken i forhold til implementeringen af reformen eller i forhold til den 'daglige drift'
- Kræv forberedelsestid i implementeringsarbejdet med rimelige deadlines, rimelig information forud for møder, tydelighed i hvad der beslutes på hvilke tidspunkter osv.

Samarbejdet mellem studenterorganisation og studienævn

- Sørg for at repræsentanterne i studienævnene er opkvalificerede – men husk at målrette kommunikationen til de mennesker der sidder der og deres behov
- Sørg for at videndele 'begge veje'
- Vær ærlig omkring arbejdets omfang, understøt det og hjælp til, så repræsentanterne ikke sidder med det alene
- Tydeliggør outputtet af samarbejdet mellem studienævn og studenterorganisation (f.eks. opkvalificering og forbedrede resultater)
- Husk at lave opkvalificering der henvender sig til både nye og erfarne repræsentanter.
- Skab et fortroligt studenterrum i samarbejdet – tydeliggør, at vi som studerende har et særligt interessefællesskab og at det er naturligt at arbejde sammen.
- Husk det sociale – man skal have lyst til at komme igen til møderne (husk dog at det ikke må blive indspist eller for meget)
- Husk at møder godt kan være korte (f.eks. 1 timer) – og husk at man også kan kommunikere via mail og telefon

- Vær opsøgende og kontakt selv studienævnrepræsentanterne – det sker ikke altid automatisk den anden vej
- Tydeliggør at magten ligger mellem møderne
- Man kan f.eks. udarbejde en håndbog til nye indvalget med et overblik over deres rettigheder, opgaver osv.

For spørgsmål, råd eller vejledning omkring reformen, kontakt Rasmus Markussen på tlf. 28194501, eller rasmus@dsfnet.dk - og husk også at bruge hinandens viden og erfaringer i MO'erne.